

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/977/SVV

ze dne 27. listopadu 2008

o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 30 a 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si dala za cíl udržet a rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém má být společným postupem členských států v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti.
- (2) Společný postup v oblasti policejní spolupráce podle čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o Evropské unii a společný postup v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech podle čl. 31 odst. 1 písm. a) Smlouvy o Evropské unii vede k potřebě zpracovávat významné informace, které by měly podléhat vhodným předpisům o ochraně osobních údajů.
- (3) Právní předpisy, které spadají do oblasti působnosti hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, by měly posilovat policejní

a justiční spolupráci v trestních věcech s ohledem na její účinnost i zákonnost a soulad se základními právy, zejména právem na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů. Společné standardy zpracování a ochrany osobních údajů zpracovávaných za účelem předcházení trestné činnosti a boje proti ní přispívají k dosažení obou těchto cílů.

- (4) Haagský program: posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, který Evropská rada přijala dne 4. listopadu 2004, zdůrazňuje nutnost inovativního přístupu k přeshraniční výměně informací důležitých pro vymáhání práva za přísného dodržování klíčových podmínek v oblasti ochrany údajů a vyzývá Komisi, aby do konce roku 2005 předložila v tomto ohledu návrhy. To se odrazilo v akčním plánu Rady a Komise, kterým se provádí Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii ⁽²⁾.

- (5) Výměna osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, zejména podle zásady dostupnosti informací, jak je stanovena v Haagském programu, by měla být podpořena jasnými pravidly, která zlepší vzájemnou důvěru mezi příslušnými orgány a zajistí, že příslušné informace budou chráněny způsobem vylučujícím jakoukoli diskriminaci v této spolupráci mezi členskými státy při plném dodržování základních práv dotčených osob. Stávající právní předpisy na evropské úrovni nejsou pro tento účel dostačující; směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾ se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné pro výkon činností mimo oblast působnosti práva Společenství, například činnosti stanovené v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, ani se v žádném případě nevztahuje na zpracování, jež se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu nebo činností státu v oblasti trestního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ Úř. věst. C 198, 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje pouze na údaje shromažďované nebo zpracovávané příslušnými orgány za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkonu trestů. Toto rámcové rozhodnutí by mělo ponechat na členských státech, aby na vnitrostátní úrovni přesněji určily, jaké další účely budou považovány za neslučitelné s účelem, pro který byly osobní údaje původně shromážděny. Obecně by další zpracovávání pro historické, statistické nebo vědecké účely nemělo být považováno za neslučitelné s původním účelem zpracování.
- (7) Oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí je omezena na zpracování osobních údajů předaných nebo zpřístupněných mezi členskými státy. Z tohoto omezení nelze vyvozovat žádné závěry ohledně pravomoci Unie přijímat předpisy týkající se sběru a zpracování osobních údajů na vnitrostátní úrovni nebo prospěšnost pro Unii tak činit v budoucnu.
- (8) Členské státy mají k usnadnění výměny údajů v Unii v úmyslu zajistit, aby úroveň ochrany osobních údajů dosažená při vnitrostátním zpracování údajů odpovídala úrovni stanovené tímto rámcovým rozhodnutím. Pokud jde o vnitrostátní zpracovávání údajů, nebrání toto rámcové rozhodnutí členským státům v tom, aby stanovily opatření na ochranu osobních údajů, která jsou přísnější než opatření podle tohoto rámcového rozhodnutí.
- (9) Toto rámcové rozhodnutí by se nemělo vztahovat na osobní údaje, které členský stát získal v oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí a které pocházejí z tohoto členského státu.
- (10) Sblížení právních předpisů členských států by nemělo vést k uvolnění ochrany údajů v těchto státech, ale mělo by naopak mít za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany uvnitř Unie.
- (11) Je nezbytné upřesnit cíle ochrany údajů v rámci policejní a justiční činnosti a stanovit pravidla pro zákonnost zpracování osobních údajů s cílem zajistit, aby veškeré informace, které mohou být vyměňovány, byly zpracovávány zákonně a v souladu s platnými základními zásadami týkajícími se kvality údajů. Zároveň by neměly být žádným způsobem ohrožovány zákonné činnosti policie nebo celních, justičních a jiných příslušných orgánů.
- (12) Zásadu správnosti údajů je nutno uplatňovat s ohledem na povahu a účel daného zpracování údajů. Například zejména v soudním řízení se údaje zakládají na subjektivním vnímání jednotlivých osob a v některých případech je nelze vůbec ověřit. Požadavek na správnost se tedy nemůže týkat správnosti určitého prohlášení, ale pouze skutečnosti, že konkrétní prohlášení bylo učiněno.
- (13) Archivace v oddělených souborech údajů by měla být přípustná pouze tehdy, nejsou-li údaje již nezbytné a používány pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů. Archivace v oddělených souborech údajů by rovněž měla být přípustná, pokud jsou archivované údaje uloženy v databázi společně s jinými údaji tak, že již nemohou být použity pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů. Přiměřenost délky archivace by měla záviset na účelech archivace a oprávněných zájmech subjektů údajů. V případě archivace pro historické účely je možno počítat s velmi dlouhým obdobím.
- (14) Údaje mohou být rovněž vymazány zničením nosiče údajů.
- (15) Pokud jde o nepřesné, neúplné či již neaktuální údaje předávané nebo zpřístupňované jiným členským státům a dále zpracovávané orgány obdobnými soudům, tedy orgány, které mají pravomoc činit právně závazná rozhodnutí, měly by jejich oprava, výmaz nebo blokování probíhat v souladu s vnitrostátním právem.
- (16) Zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů fyzických osob vyžaduje společná ustanovení o zjišťování zákonnosti a kvality údajů zpracovávaných příslušnými orgány v jiných členských státech.
- (17) Je vhodné na evropské úrovni stanovit podmínky, za kterých by příslušným orgánům členských států bylo povoleno předávat a zpřístupňovat osobní údaje, které obdržely od jiných členských států, orgánům a soukromým subjektům ve členských státech. V mnoha případech je předávání osobních údajů soukromým subjektům justičními, policejními nebo celními orgány nutné za účelem stíhání trestné činnosti nebo zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo k zabránění závažnému porušení práv fyzických osob, například vydáním varování týkajících se padělání cenných papírů pro banky a úvěrové instituce nebo, v oblasti trestné činnosti týkající se vozidel, sdělením osobních údajů pojišťovněm s cílem zabránit nedovolenému obchodu s využitím ukradených motorových vozidel nebo zlepšit podmínky pro znovuzískání ukradených motorových vozidel ze zahraničí. Toto není rovnocenné předávání úkolů policejních nebo justičních orgánů soukromým subjektům.

- (18) Pravidla tohoto rámcového rozhodnutí týkající se předávání osobních údajů justičními, policejními nebo celními orgány soukromým subjektům se nevztahují na sdělování údajů soukromým subjektům (například obhájčům a obětem) v trestním řízení.
- (19) Další zpracování osobních údajů obdržených od příslušného orgánu jiného členského státu nebo tímto orgánem zpřístupněných, zejména jejich další předání nebo zpřístupnění, by mělo podléhat společným pravidlům na evropské úrovni.
- (20) Mohou-li být osobní údaje dále zpracovávány na základě souhlasu členského státu, od něhož byly údaje získány, měl by mít každý členský stát možnost upravit způsoby udělování tohoto souhlasu, včetně například prostřednictvím obecného souhlasu pro kategorie informací nebo pro kategorie dalšího zpracování.
- (21) Mohou-li být osobní údaje dále zpracovávány pro účely správních řízení, zahrnují tato řízení rovněž činnosti prováděné regulačními orgány a orgány dozoru.
- (22) Zákonná činnost policejních, celních, justičních a jiných příslušných orgánů může vyžadovat, aby byly údaje zaslány orgánům ve třetích státech nebo mezinárodním subjektům, které jsou povinny předcházet trestným činům, vyšetřovat je, odhalovat nebo stíhat nebo zajišťovat výkon trestů.
- (23) Osobní údaje předávané členským státem třetím státům nebo mezinárodním subjektům by měly být v zásadě chráněny přiměřeným způsobem.
- (24) Pokud jsou osobní údaje předávány z členského státu třetím státům nebo mezinárodním subjektům, mělo by se takové předání v zásadě uskutečnit pouze poté, co členský stát, od něhož byly údaje získány, vyjádří souhlas s tímto dalším předáním. Každý členský stát by měl mít možnost upravit způsoby udělení tohoto souhlasu, včetně například prostřednictvím obecného souhlasu pro kategorie informací nebo pro určité třetí státy.
- (25) V zájmu účinné spolupráce při vymáhání práva je třeba, aby pokud je povaha ohrožení veřejné bezpečnosti členského státu nebo třetího státu tak bezprostřední, že není možné včas získat předchozí souhlas, měl příslušný orgán možnost předat příslušné osobní údaje dotčenému třetímu státu bez tohoto předchozího souhlasu. Totéž by se mohlo použít, pokud se jedná o jiné podstatné zájmy členského státu rovnocenného významu, například pokud by mohla být bezprostředně a vážně ohrožena kritická infrastruktura členského státu nebo pokud by mohl být vážně narušen finanční systém členského státu.
- (26) Může být nutné informovat subjekt údajů o zpracování jeho osobních údajů, zejména v případech závažných zásahů do jeho práv prostřednictvím tajného získávání údajů, aby se tomuto subjektu zajistila možnost účinné právní ochrany.
- (27) Členské státy by měly zajistit, aby byl subjekt údajů informován o tom, že osobní údaje by mohly být nebo jsou shromažďovány, zpracovávány nebo předávány jinému členskému státu za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, stíhání a odhalování nebo za účelem výkonu trestů. Právo subjektu údajů být informován a výjimky z něj by mělo upravovat vnitrostátní právo. Toto informování může mít obecnou podobu, například prostřednictvím právního předpisu nebo zveřejnění seznamu činností při zpracování údajů.
- (28) Aby se zajistila ochrana osobních údajů, aniž by byl ohrožen zájem trestního vyšetřování, je nezbytné vymezit práva subjektu údajů.
- (29) Některé členské státy stanovily právo subjektu údajů na přístup v trestních věcech prostřednictvím systému, v jehož rámci má vnitrostátní orgán dozoru namísto subjektu údajů neomezený přístup ke všem osobním údajům vztahujícím se k subjektu údajů a může rovněž opravovat, mazat nebo aktualizovat nepřesné údaje. V takovém případě nepřímého přístupu může vnitrostátní právo těchto členských států stanovit, že vnitrostátní orgán dozoru pouze informuje subjekt údajů o tom, že byla provedena všechna nezbytná ověření. Tyto členské státy však rovněž pro subjekt údajů stanoví možnosti přímého přístupu v konkrétních případech, například pro přístup k soudním záznamům, pro získání kopií vlastních záznamů v rejstříku trestů nebo dokumentů o vlastních výsledcích vedených policejními orgány.
- (30) Je vhodné stanovit společná pravidla o důvěrné povaze a bezpečnosti zpracování, odpovědnosti a sankcích za nezákonné využití údajů příslušnými orgány, jakož i o prostředcích právní nápravy, které má subjekt údajů k dispozici. Je však na každém členském státu, aby určil povahu pravidel pro odškodnění a sankcí použitelných v případech porušení vnitrostátních předpisů o ochraně údajů.
- (31) Toto rámcové rozhodnutí umožňuje, aby se při provádění zásad v něm stanovených brala v úvahu zásada práva na přístup veřejnosti k úředním dokumentům.

- (32) Je-li nutné chránit osobní údaje ve vztahu ke zpracování, jež svým rozsahem nebo druhem představuje zvláštní rizika pro základní práva a svobody, například zpracování za použití nových technologií, mechanismů nebo postupů, je vhodné zajistit, aby byly před vytvořením souborů pro zpracování těchto údajů konzultovány příslušné vnitrostátní orgány dozoru.
- (33) Zřízení nezávislých orgánů dozoru v členských státech je podstatným prvkem ochrany osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce členských států.
- (34) Mělo by být možné, aby úkoly, které mají plnit vnitrostátní orgány dozoru zřízené podle tohoto rámcového rozhodnutí, byly rovněž svěřeny orgánům dozoru, které již byly v členských státech zřízeny na základě směrnice 95/46/ES.
- (35) Uvedené orgány dozoru by měly mít k dispozici nezbytné prostředky pro plnění svých úkolů, včetně pravomocí provádět šetření a zasahovat, zejména pokud jsou těmto orgánům podány stížnosti jednotlivých osob, nebo pravomoci podat podnět k zahájení soudního řízení. Měly by přispívat k průhlednosti zpracování údajů v členských státech, do jejichž pravomoci spadají. Jejich pravomoci by však neměly být v rozporu se zvláštními pravidly stanovenými pro trestní řízení nebo nezávislost soudů.
- (36) Článek 47 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že se uvedená smlouva nedotýká smluv o založení Evropských společenství ani následných smluv či aktů tyto smlouvy pozměňujících nebo doplňujících. Tímto rámcovým rozhodnutím proto není dotčena ochrana osobních údajů podle práva Společenství, jak je stanoveno zejména ve směrnici 95/46/ES, v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽²⁾.
- (37) Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčena pravidla týkající se protiprávního přístupu k údajům, která jsou obsažena v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům ⁽³⁾.
- (38) Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny stávající povinnosti ani závazky členských států nebo Unie vyplývající z dvoustranných nebo mnohostranných dohod se třetími státy. Budoucí dohody by měly být v souladu s pravidly o výměně údajů se třetími státy.
- (39) Několik aktů přijatých na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů vyměňovaných nebo jinak zpracovávaných podle uvedených aktů. V některých případech tvoří tato ustanovení úplný a soudržný soubor pravidel zahrnujících všechny příslušné aspekty ochrany údajů (zásady kvality údajů, pravidla o bezpečnosti údajů, úpravu práv a záruk subjektů údajů, organizaci dozoru a rozložení odpovědnosti) a upravují dané záležitosti podrobněji než toto rámcové rozhodnutí. Příslušný soubor ustanovení o ochraně údajů v těchto aktech, zejména v těch, které upravují fungování Europolu, Eurojustu, Schengenského informačního systému (SIS) a celním informačním systémem (CIS), jakož i těch, které zavádějí přímý přístup pro orgány členských států k některým systémům údajů jiných členských států, by tímto rámcovým rozhodnutím neměl být dotčen. Totéž platí pro ustanovení o ochraně údajů, která upravují automatizované předávání profilů DNA, daktyloskopických údajů a vnitrostátních údajů o registraci vozidel mezi členskými státy podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti ⁽⁴⁾.
- (40) V jiných případech mají ustanovení o ochraně údajů v aktech přijatých na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii omezenější oblast působnosti. Často stanoví zvláštní podmínky pro členský stát, který obdrží informace obsahující osobní údaje od jiných členských států, pokud jde o účely, ke kterým může tyto údaje použít, ale ohledně jiných aspektů ochrany údajů odkazují tato ustanovení na Úmluvu Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat ze dne 28. ledna 1981 nebo na vnitrostátní právo. Pokud jsou ustanovení uvedených aktů ukládající podmínky ohledně použití nebo dalšího předávání osobních údajů přijímajícím členským státům více omezující než odpovídající ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí, neměla by být tímto rámcovým rozhodnutím dotčena. Pro všechny ostatní aspekty by se však měla použít pravidla stanovená v tomto rámcovém rozhodnutí.
- (41) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena úmluva Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, dodatkový protokol k uvedené úmluvě ze dne 8. listopadu 2001 ani úmluvy Rady Evropy o justiční spolupráci v trestních věcech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, totiž určení společných pravidel na ochranu osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství a uvedenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství nepřekračuje toto rámcové rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (43) Spojené království se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾.
- (44) Irsko se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾.
- (45) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení Islandské republiky a Norského království k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody
- (46) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfe-

derace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ⁽⁶⁾ o uzavření uvedené dohody jménem Evropské unie.

- (47) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/262/SVV ⁽⁷⁾ o podpisu uvedeného protokolu jménem Evropské unie.
- (48) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie ⁽⁸⁾. Snahou tohoto rámcového rozhodnutí je zajistit plné respektování práva na ochranu soukromí a práva na ochranu osobních údajů uvedených v člincích 7 a 8 Listiny,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je zajistit vysokou úroveň ochrany základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich práva na soukromí, při zpracování osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech stanovené v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii a současně zajistit vysokou úroveň veřejné bezpečnosti.
2. V souladu s tímto rámcovým rozhodnutím chrání členské státy základní práva a svobody fyzických osob, zejména jejich právo na soukromí, jsou-li nebo byly-li osobní údaje za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo za účelem výkonu trestů

a) předávány nebo zpřístupňovány mezi členskými státy;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.

- b) předávány nebo zpřístupňovány členskými státy orgánům nebo informačním systémům na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii nebo
- c) předávány nebo zpřístupňovány příslušným orgánům členských států orgány nebo informačními systémy zřízenými na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o založení Evropského společenství.

3. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou nebo mají být uloženy v souboru.

4. Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny podstatné zájmy národní bezpečnosti nebo zvláštní zpravodajské činnosti v oblasti národní bezpečnosti.

5. Toto rámcové rozhodnutí nebrání členským státům v tom, aby stanovily opatření na ochranu osobních údajů shromažďovaných nebo zpracovávaných na vnitrostátní úrovni, která jsou přísnější než ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě („subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- b) „zpracováním osobních údajů“ a „zpracováním“ jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo zničení;
- c) „blokováním“ značení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich budoucího zpracování;
- d) „souborem osobních údajů“ a „souborem“ jakýkoli uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle určených kritérií, ať již je centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;
- e) „zpracovatelem“ subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce;

- f) „příjemcem“ subjekt, kterému jsou údaje sdělovány;
- g) „souhlasem subjektu údajů“ jakýkoli svobodný, výslovný a vědomý projev vůle, kterým subjekt údajů dává svolení k tomu, aby osobní údaje, které se jej týkají, byly předmětem zpracování;
- h) „příslušnými orgány“ subjekty zřízené na základě právních aktů Rady podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, jakož i policejní, celní, justiční a jiné příslušné orgány členských států, které jsou podle vnitrostátního práva oprávněny zpracovávat osobní údaje v oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí;
- i) „správcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů;
- j) „označováním“ značení uložených osobních údajů, jehož účelem není omezit jejich budoucí zpracování;
- k) „anonymizací“ taková změna osobních údajů, v jejímž důsledku je přiřazení jednotlivých údajů o osobních a věcných poměrech určité identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě nemožné nebo možné pouze za nepřiměřeného vynaložení času, nákladů a pracovního úsilí.

Článek 3

Zásady zákonnosti, proporcionality a účelu

1. Příslušné orgány smějí osobní údaje shromažďovat pouze ke stanoveným, výslovně vyjádřeným a legitimním účelům v rámci svých úkolů a zpracovávat je pouze k účelu, pro něž byly shromažďovány. Zpracování údajů musí být zákonné a přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány.
2. Další zpracování k jinému účelu je přípustné, pouze pokud
 - a) toto zpracování je slučitelné s účelem, pro něž byly údaje shromažďovány;
 - b) příslušné orgány jsou zmocněny zpracovávat tyto údaje pro takový jiný účel podle platných právních předpisů a
 - c) toto zpracování je pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené.

Kromě toho smějí příslušné orgány předané osobní údaje dále zpracovávat pro historické, statistické či vědecké účely za předpokladu, že členské státy stanoví vhodná ochranná opatření, například anonymizaci údajů.

Článek 4

Oprava, výmaz a blokování

1. Osobní údaje musí být opraveny, pokud jsou nesprávné, a v případě potřeby podle možnosti doplněny nebo aktualizovány.
2. Osobní údaje se vymažou nebo anonymizují, pokud již nejsou potřebné pro účely, pro které byly zákonně shromážděny nebo jsou zákonně dále zpracovávány. Toto ustanovení se nevztahuje na archivaci těchto údajů v oddělených souborech údajů po přiměřenou dobu v souladu s vnitrostátním právem.
3. Pokud existuje oprávněný důvod k domněnce, že by výmaz poškodil oprávněné zájmy subjektu údajů, osobní údaje se namísto vymazání pouze blokují. Blokování údajů lze zpracovávat pouze k účelu, který zabránil jejich výmazu.
4. Jsou-li osobní údaje součástí soudního rozhodnutí nebo záznamu souvisejícího s vydáním soudního rozhodnutí, provádí se oprava, výmaz nebo blokování v souladu s vnitrostátními pravidly soudního řízení.

Článek 5

Stanovení lhůt pro výmaz a přezkum

Pro výmaz osobních údajů nebo pravidelný přezkum nutnosti jejich uchování se stanoví přiměřené lhůty. K dodržování těchto lhůt se stanoví procedurální opatření.

Článek 6

Zpracování zvláštních kategorií údajů

Zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském nebo filozofickém přesvědčení nebo o členství v odborových organizacích, jakož i zpracování údajů týkajících se zdraví nebo sexuálního života je přípustné pouze tehdy, je-li to nezbytné nutné a stanoví-li vnitrostátní právo odpovídající ochranná opatření.

Článek 7

Automatizovaná individuální rozhodnutí

Rozhodnutí, které vůči subjektu údajů zakládá nepříznivé právní účinky nebo které se jej významně dotýká a které bylo přijato výlučně na základě automatizovaného zpracování údajů určeného k hodnocení určitých rysů jeho osobnosti, je přípustné pouze tehdy, je-li povoleno právním předpisem, který rovněž upřesňuje opatření zajišťující ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů.

Článek 8

Ověření kvality údajů, které jsou předávány nebo zpřístupňovány

1. Příslušné orgány učiní veškeré přiměřené kroky, aby nebyly předávány ani zpřístupňovány osobní údaje, které jsou

nesprávné, neúplné nebo již nejsou aktuální. Za tímto účelem příslušné orgány ověří, pokud je to proveditelné, kvalitu osobních údajů před jejich předáním nebo zpřístupněním. Při každém předání údajů se k nim pokud možno doplní dostupné informace, které přijímajícímu členskému státu umožní zhodnotit jejich správnost, úplnost, aktuálnost a spolehlivost. Jestliže byly osobní údaje předány bez předchozího vyžádání, přijímající orgán neprodleně posoudí, zda jsou tyto údaje nezbytné pro účel, pro který byly předány.

2. Zjistí-li se, že došlo k předání nesprávných údajů nebo že údaje byly předány nezákonně, je o tom příjemce neprodleně vyrozuměn. Tyto údaje jsou neprodleně opraveny, vymazány nebo blokovány v souladu s článkem 4.

Článek 9

Lhůty

1. Při předání nebo zpřístupnění údajů může předávající orgán v souladu s vnitrostátním právem a s články 4 a 5 uvést lhůty pro uchování údajů, po jejichž uplynutí musí příjemce údaje vymazat nebo blokovat anebo přezkoumat, zda jsou nadále potřebné. Tato povinnost neplatí, pokud jsou údaje v okamžiku uplynutí těchto lhůt potřebné pro probíhající vyšetřování, stíhání trestných činů nebo pro výkon trestů.

2. Pokud předávající orgán neuvedl žádnou lhůtu podle odstavce 1, použijí se pro účely článků 4 a 5 pro uchování údajů lhůty stanovené vnitrostátním právem přijímajícího členského státu.

Článek 10

Vedení protokolů a dokumentace

1. Každé předání osobních údajů musí být pro účely ověření zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontroly a zajištění řádné neporušenosti a řádného zabezpečení údajů zaprotokolováno nebo zdokumentováno.

2. Protokol nebo dokumentace podle odstavce 1 se na požádání předají příslušnému orgánu dozoru, který provede kontrolu ochrany údajů. Příslušný orgán dozoru použije tyto informace pouze pro kontrolu ochrany údajů a pro zajištění řádného zpracování údajů, jakož i neporušenosti a zabezpečení údajů.

Článek 11

Zpracování osobních údajů obdržených od jiného členského státu nebo tímto státem zpřístupněných

Osobní údaje obdržené od příslušného orgánu jiného členského státu nebo tímto orgánem zpřístupněné smějí být v souladu s požadavky čl. 3 odst. 2 dále zpracovávány pouze pro tyto jiné účely, než pro které byly původně předány nebo zpřístupněny:

- a) předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkon trestů, u kterých se nejedná o trestné činy nebo tresty, pro které byly údaje předány nebo zpřístupněny;
- b) jiná soudní a správní řízení, která přímo souvisejí s předcházením trestným činům, jejich vyšetřováním, odhalováním nebo stíháním nebo s výkonem trestů;
- c) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo
- d) jakýkoli jiný účel pouze s předchozím souhlasem předávajícího členského státu nebo se souhlasem subjektu údajů, je-li poskytnut v souladu s vnitrostátním právem.
- b) přijímající orgán ve třetím státě nebo přijímající mezinárodní subjekt odpovídají za předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo za výkon trestů;
- c) členský stát, od něhož byly údaje získány, udělil souhlas s dalším předáním v souladu se svým vnitrostátním právem a
- d) dotyčný třetí stát nebo mezinárodní subjekt zajišťuje pro zamýšlené zpracovávání údajů odpovídající úroveň ochrany.
2. Předání údajů bez předchozího souhlasu v souladu s odst. 1 písm. c) je přípustné, pouze pokud je nezbytné pro zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti členského státu nebo třetího státu nebo podstatných zájmů členského státu a předchozí souhlas nelze včas získat. Orgán příslušný pro udělování souhlasu je neprodleně informován.

Kromě toho smějí příslušné orgány předané osobní údaje dále zpracovávat pro historické, statistické či vědecké účely za předpokladu, že členské státy stanoví vhodná ochranná opatření, například anonymizaci údajů.

Článek 12

Dodržování vnitrostátních omezení zpracování údajů

1. Pokud podle právních předpisů předávajícího členského státu platí pro výměnu údajů mezi příslušnými orgány uvnitř tohoto členského státu za určitých okolností zvláštní omezení zpracování údajů, předávající orgán na ně upozorní příjemce. Příjemce zajistí, aby tato omezení zpracování údajů byla dodržena.

2. Při uplatňování odstavce 1 neuplatňují členské státy jiná omezení týkající se předávání údajů jiným členským státům nebo subjektům zřízeným na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, než která platí pro obdobné vnitrostátní předávání údajů.

Článek 13

Další předávání údajů příslušným orgánům ve třetích státech nebo mezinárodním subjektům

1. Členské státy stanoví, že osobní údaje, které předal nebo zpřístupnil příslušný orgán jiného členského státu, smějí být dále předány třetím státům nebo mezinárodním subjektům, pouze pokud

- a) je to nezbytné pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkonu trestů;

3. Odchylně od odst. 1 písm. d) mohou být osobní údaje dále předávány, pokud

- a) to stanoví vnitrostátní právo členského státu, který údaje dále předává, z důvodu

- i) oprávněných zvláštních zájmů subjektu údajů nebo
ii) oprávněných převažujících zájmů, zejména důležitých veřejných zájmů, anebo

- b) třetí stát nebo přijímající mezinárodní subjekt stanoví ochranná opatření, která dotyčný členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem považuje za odpovídající.

4. Odpovídající úroveň ochrany podle odst. 1 písm. d) se posuzuje s ohledem na všechny okolnosti související s dalším předáním nebo předáváním údajů. Zejména se přihlíží k povaze údajů, účelu a trvání předpokládaného zpracování nebo předpokládaných zpracování, státu původu a státu nebo mezinárodního subjektu konečného určení údajů, k obecným i odvětvovým právním normám platným v dotyčném třetím státě nebo mezinárodním subjektu, jakož i platným profesním předpisům a bezpečnostním opatřením.

Článek 14

Předávání soukromým subjektům v členských státech

1. Členské státy stanoví, že osobní údaje, které předal nebo zpřístupnil příslušný orgán jiného členského státu, smějí být předány soukromým subjektům, pouze pokud

- a) příslušný orgán členského státu, od něhož byly údaje získány, udělil souhlas s předáním v souladu se svým vnitrostátním právem;
- b) předání nebrání žádné oprávněné zvláštní zájmy subjektu údajů a
- c) v konkrétních případech je předání pro příslušný orgán předávající údaje soukromému subjektu nutné ke
 - i) splnění zákonně uložené povinnosti,
 - ii) předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkon trestů,
 - iii) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo
 - iv) předcházení závažnému porušení práv fyzických osob.

2. Příslušný orgán předávající údaje soukromému subjektu uvědomí tento subjekt o účelech, pro něž mohou být tyto údaje výlučně použity.

Článek 15

Informace vyžádané příslušným orgánem

Příjemce na žádost informuje příslušný orgán, který osobní údaje předal nebo zpřístupnil, o jejich zpracování.

Článek 16

Informování subjektu údajů

1. Členské státy zajistí, aby byl subjekt údajů informován o shromažďování nebo zpracovávání osobních údajů příslušnými orgány těchto států v souladu s vnitrostátním právem.

2. Pokud byly osobní údaje předány nebo zpřístupněny mezi členskými státy, může každý členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy uvedenými v odstavci 1 požádat, aby druhý členský stát subjekt údajů neinformoval. V tom případě posledně uvedený členský stát neinformuje subjekt údajů bez předchozího souhlasu druhého členského státu.

Článek 17

Právo na přístup

1. Každý subjekt údajů má právo obdržet na žádosti učiněné v přiměřených intervalech bez omezení a bez nepřiměřeného prodloužení nebo nadměrných nákladů

- a) alespoň potvrzení správce nebo vnitrostátního orgánu dozoru, zda údaje, které se ho týkají, byly či nebyly předávány nebo zpřístupňovány, a rovněž informace o příjemcích nebo kategoriích příjemců, jimž byly údaje předány, a sdělení o údajích, které jsou předmětem zpracování, nebo
- b) alespoň potvrzení vnitrostátního orgánu dozoru, že byla provedena všechny nezbytná ověření.

2. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření omezující přístup k informacím podle odst. 1 písm. a), pokud toto omezení, s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotyčné osoby, představuje nezbytné a přiměřené opatření

- a) s cílem zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
- b) s cílem zabránit ovlivnění předcházení trestným činům, jejich odhalování, vyšetřování a stíhání nebo výkonu trestů;
- c) pro ochranu veřejné bezpečnosti;
- d) pro ochranu národní bezpečnosti;
- e) pro ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod druhých.

3. Odepření či omezení přístupu musí být subjektu údajů oznámeno v písemné podobě. Přitom se sdělí věcné nebo právní důvody tohoto rozhodnutí. Od tohoto sdělení lze upustit, pokud existuje důvod podle odst. 2 písm. a) až e). Ve všech těchto případech je subjekt údajů informován o tom, že se může odvolat k příslušnému vnitrostátnímu orgánu dozoru, justičnímu orgánu nebo k soudu.

Článek 18

Právo na opravu, výmaz nebo blokování

1. Subjekt údajů má právo očekávat, že správce splní své povinnosti v souladu s články 4, 8 a 9 týkající se opravy, výmazu nebo blokování osobních údajů a vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí. Členské státy stanoví, zda subjekt údajů může toto právo uplatnit přímo u správce, nebo prostřednictvím příslušného vnitrostátního orgánu dozoru. Pokud správce odmítne opravu, výmaz nebo blokování provést, musí být toto odmítnutí sděleno písemně subjektu údajů, který musí být rovněž informován o možnostech, jež vnitrostátní právní předpisy stanoví pro podání stížnosti nebo soudní přezkum. Po přezkumu stížnosti nebo soudním přezkumu se subjektu údajů sdělí, zda správce jednal řádně či nikoliv. Členské státy mohou rovněž stanovit, že příslušný vnitrostátní orgán dozoru subjekt údajů informuje o tom, že přezkum byl proveden.

2. Popírá-li subjekt údajů správnost osobního údaje a nelze-li jeho správnost nebo nesprávnost zjistit, může být tento údaj označen.

Článek 19

Právo na náhradu škody

1. Kdokoli, kdo byl poškozen nezákonným zpracováním nebo jiným úkonem neslučitelným s vnitrostátními předpisy přijatými k provedení tohoto rámcového rozhodnutí, má vůči správci nebo jinému orgánu příslušnému podle vnitrostátního práva nárok na náhradu utrpěné škody.

2. Předal-li příslušný orgán členského státu osobní údaje, nemůže se příjemce ve vztahu k poškozenému zprostit podle vnitrostátního práva odpovědnosti tím, že se odvolá na nesprávnost předaných údajů. Jestliže příjemce poskytne náhradu škody v důsledku toho, že použil nesprávně předané údaje, nahradí příjemci příslušný orgán, který údaje předal, částku vyplacenou jako náhradu škody, přičemž zohlední jakoukoli možnou chybu příjemce.

Článek 20

Soudní přezkum

Aniž je dotčena možnost opravného prostředku ve správním řízení, který je možno podat před předložením věci soudu, má subjekt údajů právo v případě porušení práv, jež mu jsou zaručena vnitrostátními předpisy, předložit věc soudu.

Článek 21

Důvěrná povaha zpracování

1. Každý, kdo má přístup k osobním údajům spadajícím do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, je smí zpracovávat pouze jako člen příslušného orgánu nebo na pokyn příslušného orgánu, ledaže zákon stanoví jinak.

2. Osoby pracující pro příslušný orgán členského státu podléhají všem pravidlům ochrany údajů, která se vztahují na daný příslušný orgán.

Článek 22

Bezpečnost zpracování

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány musí přijmout vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nezákonnému zničení, náhodné ztrátě, úpravám, nezákonnému předávání nebo zpřístupnění, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů v síti nebo zpřístupňování prostřednictvím přímého automatizovaného přístupu, jakož i proti jakékoli jiné podobě jejich nezákonného zpracování. Přihlédnou přitom zejména k rizikům

vyplývajícím ze zpracování a k povaze údajů, které mají být chráněny. Tato opatření zajistí, s ohledem na stav techniky a na náklady na jejich provedení, přiměřenou úroveň bezpečnosti odpovídající rizikům vyplývajícím ze zpracování údajů a z povahy údajů, které mají být chráněny.

2. Pokud jde o automatizované zpracování údajů, přijme každý členský stát opatření, jež mají

- a) zabránit neoprávněným osobám v přístupu k zařízení pro zpracování údajů využívanému pro zpracování osobních údajů (kontrola přístupu k zařízení);
- b) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo vyjímání nosičů dat (kontrola nosičů dat);
- c) zabránit neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, pozměňování či výmazu uložených osobních údajů (kontrola uchovávání);
- d) zabránit neoprávněným osobám v užívání automatizovaných systémů zpracování údajů pomocí zařízení pro přenos údajů (kontrola uživatele);
- e) zajistit, aby osoby oprávněné k využívání automatizovaného systému zpracování údajů měly přístup pouze k údajům, na které se vztahuje jejich oprávnění k přístupu (kontrola přístupu k údajům);
- f) zajistit, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým subjektům byly nebo mohou být osobní údaje předány nebo zpřístupněny za použití zařízení pro přenos údajů (kontrola předávání);
- g) zajistit, aby bylo možné následně ověřit a zjistit, které osobní údaje byly vloženy do automatizovaných systémů zpracování údajů a kdo a kdy je vložil (kontrola vkládání);
- h) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo mazání osobních údajů v průběhu přenosu osobních údajů nebo přepravy nosičů dat (kontrola přepravy);
- i) zajistit, aby instalované systémy mohly být v případě výpadku obnoveny (obnova);
- j) zajistit, aby systém fungoval a výskyt chyb ve funkcích byl hlášen (spolehlivost) a aby uložené údaje nebylo možné poškodit špatným fungováním systému (integrita).

3. Členské státy stanoví, že zpracovatelem může být pouze ten, kdo poskytuje záruku, že bude dodržovat nezbytná technická a organizační opatření uvedená v odstavci 1 a že se bude řídit pokyny podle článku 21. Příslušný orgán nad zpracovatelem v těchto otázkách vykonává dozor.

4. Zpracovatel může osobní údaje zpracovávat pouze na základě právního aktu nebo písemné smlouvy.

Článek 23

Předchozí konzultace

Členské státy zajistí, aby byly příslušné vnitrostátní orgány dozoru konzultovány před zpracováním osobních údajů, které budou součástí nového souboru, jenž má být vytvořen, pokud

- a) mají být zpracovávány zvláštní kategorie údajů uvedené v článku 6 nebo
- b) z druhu zpracování, zejména při využití nových technologií, mechanismů nebo postupů, jinak vyplývají zvláštní rizika pro základní práva a svobody subjektu údajů, zejména pro právo na soukromí.

Článek 24

Sankce

Členské státy přijmou vhodná opatření, kterými zajistí řádné provedení tohoto rámcového rozhodnutí, a zejména určí účinné, přiměřené a odrazující sankce, které se uplatní v případě porušení předpisů přijatých na základě tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 25

Vnitrostátní orgány dozoru

1. Každý členský stát pověří jeden nebo více orgánů veřejné moci na svém území poskytováním poradenství a sledováním uplatňování předpisů přijatých členskými státy na základě tohoto rámcového rozhodnutí. Tyto orgány vykonávají svěřené funkce zcela nezávisle.

2. Každý orgán dozoru má zejména

- a) pravomoci provádět šetření, zahrnující například právo přístupu k údajům, které jsou předmětem zpracování, a oprávnění shromažďovat veškeré informace nezbytné pro splnění svých dozorčích povinností;
- b) pravomoci účinně zasáhnout, jako například možnost vydávat stanoviska před provedením zpracování a zajistit náležitě zveřejnění těchto stanovisek, pravomoc nařít

blokování, výmaz nebo zničení údajů nebo dočasně nebo trvale zakázat zpracování, pravomoc zaslat správci upozornění či napomenutí nebo pravomoc obrátit se s věcí na vnitrostátní parlamenty či jiné politické orgány;

- c) pravomoc dát podnět k zahájení soudního řízení v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení tohoto rámcového rozhodnutí nebo pravomoc toto porušení justičnímu orgánu oznámit. Rozhodnutí orgánu dozoru, která dala podnět ke stížnostem, je možné napadnout u soudu.

3. Na orgán dozoru se může obrátit každá osoba se žádostí týkající se ochrany jejích práv a svobod v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Dotčená osoba je informována o způsobu vyřízení své žádosti.

4. Členské státy stanoví, že členové a zaměstnanci orgánů dozoru jsou vázáni ustanoveními o ochraně údajů platnými pro příslušný orgán a že podléhají povinnosti dodržovat profesní tajemství v souvislosti s důvěrnými informacemi, ke kterým mají přístup, a to i po ukončení svého pracovního poměru.

Článek 26

Vztah k dohodám se třetími státy

Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny povinnosti ani závazky členských států nebo Unie vyplývající z dvoustranných nebo mnohostranných dohod se třetími státy existujících v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí.

Při použití těchto dohod se předání osobních údajů, které byly získány z jiného členského státu, třetímu státu provádí v souladu s čl. 13 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2.

Článek 27

Hodnocení

1. Členské státy informují do 27. listopadu 2013 Komisi o vnitrostátních opatřeních, která přijaly k zajištění plného souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, a zejména ve vztahu k těm ustanovením, jež je třeba dodržovat již během sběru údajů. Komise zejména přezkoumá důsledky těchto ustanovení pro oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.

2. Komise do jednoho roku předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledku hodnocení podle odstavce 1, kterou doplní případnými vhodnými návrhy změn tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 28

Vztah k dříve přijatým aktům Unie

Pokud byly v aktech přijatých podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii přede dnem vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost, které upravují výměnu osobních údajů mezi členskými státy nebo přístup určených orgánů členských států k informačním systémům zavedeným podle Smlouvy o založení Evropského společenství, zavedeny zvláštní podmínky pro použití těchto údajů přijímajícím členským státem, použijí se uvedené podmínky přednostně před ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí o používání údajů obdržných od jiného členského státu nebo jím zpřístupněných.

Článek 29

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 27. listopadu 2010.

2. K témuž datu členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí, jakož i informace o orgánech dozoru uvedených v článku 25. Na základě zprávy vypracované s pomocí těchto údajů Komise posoudí Rada do 27. listopadu 2011, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 30

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 27. listopadu 2008.

Za Radu

předsedkyně

M. ALLIOT-MARIE